

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
JUDr. Martinou Radkovou ve věci

žalobce: **F. M.**
bytem X
zastoupený obecným zmocněncem PhDr. P. V.
bytem X

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 5. 2020, č. j. X, ve věci přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.
- III. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- Žalovaný napadeným rozhodnutím změnil rozhodnutí Městského úřadu Šumperk (dále jen „městský úřad“) ze dne 9. 3. 2020, č. j. X, kterým městský úřad uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon o silničním provozu“ nebo „ZSP“).
- Žalobce se přestupku dopustil z nedbalosti tím, že dne 7. 1. 2019 v 9.27 h v obci Olšany poblíž domu č. p. 56 na silnici č. I/11 ve směru jízdy na obec Bušín řídil motorové vozidlo Škoda Superb, RZ X, a měřicím zařízením RAMER 10C umístěným u pravé krajnice z jeho pohledu jízdy mu byla naměřena rychlost 79 km/h (po odečtu odchylky 3 km/h) v obci, kde byla nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h. Tím žalobce porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Městský úřad za přestupek uložil žalobci pokutu 3 500 Kč a zákaz řízení motorových vozidel na jeden měsíc, protože se stejného přestupku dopustil dne 9. 11. 2018.

3. Žalovaný změnil citované rozhodnutí městského úřadu tak, že doplnil v záhlaví odkaz na § 124 odst. 5 písm. j) a § 62 odst. 1 zákona o silničním provozu k upřesnění věcné a místní příslušnosti městského úřadu a snížil pokutu na 3 000 Kč.
4. **Žalobce v žalobě** namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, absenci společenské škodlivosti přestupku, a že rychloměr RAMER 10C není robot, ale jde o soupravu, která vyžaduje zvláštní zacházení, obsluhu a údržbu. Pro platnost měření musí obsluha vložit požadované podklady. Měření rychlosti vozidla probíhá od jeho vjezdu do svazku vyzařovaného paprsku do výjezdu vozidla z tohoto svazku po ujetí dráhy, která je ovlivněna umístěním měřicího vozidla. Vysílané spektrum mikrovln se odráží jen od ploch, které jsou v kolmém postavení k dopadu mikrovlny. Nesprávně byl nastaven rychloměr. Zmocněnec studoval v letech 1960 – 1963 na Spojovacím učilišti radarové vysílače a při ústním jednání pokládal policistům otázky a neočekával přiznání pochybení při měření. Rychlost uzávěrky kamery nebyla správně nastavena. Rozměry zachyceného vozidla jsou o jednu třetinu menší než plocha radarového snímku. Snímek z rychloměru a ohlášení přestupku před jeho vznikem nelze použít jako důkaz. Vozidlo bylo změřeno v 9:27:49 h a překročení rychlosti bylo nahlášeno v 9:27:00 h. Žalobce navrhoval v řízení u městského úřadu doplnění dokazování na místě s předmětným vozidlem za přítomnosti policistů k vyloučení pochybností o poloze vozidla a směru paprsku radarové hlavy. Městský úřad tento návrh zamítl. Ve správním řízení byl zapůjčen spis z řízení o přestupku ze dne 9. 11. 2018 v Březové nad Svitavou, kde žalobce vznesl obdobné námítky. Žalobce podrobně popsal průběh správního řízení a navrhl, aby soud od potrestání žalobce upustil a uložil žalovanému vrátit žalobci uhrazenou pokutu 3 000 Kč, náklady správního řízení 1 000 Kč, 8 % úrok i pokutu 1 500 Kč uloženou příkazem na místě za přestupek ze dne 9. 11. 2018 a 8 % úrok. Ve správním řízení nebyly dodrženy zákonné lhůty. Žalobce v podání ze dne 1. 8. 2020 dodal, že přestupek projednávaný Městským úřadem Březová nad Svitavou byl zjištěn nezákonným postupem z důvodu měření rychlosti soukromým subjektem.
5. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** uvedl, že naplněním formálních znaků přestupku je v běžných případech naplněna i stránka materiální, je zde tedy společenská škodlivost činu a není třeba ohrožení života, zdraví či majetku konkrétních osob, ale stačí ohrožení zájmu společnosti. Žalobce překročil v obci nejvyšší dovolenou rychlost nejméně o 29 km/h, a to na silnici, na které nejsou chodníky a je na ní několik nájezdů na silnici. Chráněným zájmem je zde zejména organizace dopravy a zajištění její bezpečnosti.
6. Městský úřad přestupek prokázal oznámením přestupku, úředním záznamem Policie ČR (dále jen „policie“) a výpisem z evidenční karty řidiče o přestupku, který žalobce spáchal dne 9. 11. 2018 a který spočíval v překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci o 21 km/h.
7. Vyhodnocovací šablona se užívá výhradně u snímků z radarových rychloměrů typu RAMER jak statických, tak u měření za jízdy. Tvar šablony zobrazuje radarový svazek dopadající na vozidlo v momentu měření. Rychloměr nejdřív vozidlo změří a pořídí fotografii (v tu chvíli vozidlo už vyjíždí ze snímku). Konec vozidla by měl být vždy v prostoru snímku vymezeném úsečkou a dvěma kolmicemi, což se stalo a měření proběhlo v souladu s návodem k obsluze. Měřicí stanoviště bylo souběžné s vozovkou a nastavení radaru bylo podle výpovědí policistů nastaveno v souladu s návodem k obsluze a policisty k tomu proškolenými. Řádně proběhly všechny testy rychloměru a verifikace měření, nedošlo k nežádoucí reflexi a vozidlo je ve správné pozici na snímku z rychloměru, jinak by měření neproběhlo, jak opakovaně dovodila judikatura Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“). Proto bylo bezpředmětné provádět další dokazování. Použitý rychloměr byl ověřen. U rychloměru RAMER 10C ke snímání obrázků slouží digitální kamera s motoricky řízeným objektivem. Velikost clony a zaostření se nastavují prostřednictvím menu radaru nebo v automatickém režimu automatickou VOSA a nastavení ohniskové vzdálenosti (zoom) se provádí ručně pomocí nastavovacího kroužku objektivu. Žalobce nedoložil své tvrzení, že rychlost uzávěrky kamery byla nesprávně nastavena.

8. **Žalobce v replice** uvedl, že správní orgány založily své rozhodnutí na presumpci viny, paušálním přístupu k dokazování a skutek nebyl prokázán. Správní orgány se nevypořádaly s námitkami žalobce a hodnotily skutek nedůsledně po formální i materiální stránce. Závěr správních orgánů, že žalobce jel rychlostí 79 km/h, je vadný, nemá oporu v provedeném dokazování a je nepřezkoumatelný. Pokud policista oznámil na „stop stanoviště“ spáchání přestupku v době, kdy vozidlo ještě nebylo změřeno radarem, žalobce obvinění odmítá. Žalovaný se nezabýval materiální stránkou přestupku a tuto námitku nevypořádal.
9. **Krajský soud přezkoumal** v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
10. **Městský úřad v rozhodnutí ze dne 9. 3. 2020** uvedl, že uvěřil pprap. Š., že nastavila radar podle návodu k obsluze. Kontrolní mřížka na fotografii z rychloměru potvrzuje, že měření proběhlo v souladu s návodem k obsluze rychloměru. Měřené vozidlo je zachyceno na fotografii přesně ve stanoveném prostoru pro měření na odjezdu. Pro měření s bočním odstupem 12 m se zvolí dosah 30 m. Správnost měření se tak dá posoudit i z pozice vozidla na snímku. Při nevhodné volbě dosahu může dojít k nežádoucí reflexi, kterou by bylo možné poznat podle nesprávné pozice vozidla na snímku a údaj o dosahu může tuto možnost potvrdit. Při měření na odjezdu musí být vozidlo nejprve změřeno a následně vyfotografováno. To znamená, že vozidlo musí vyjždět ze snímku nebo může být umístěno za svazkem maximálně v prostoru kolmice bodem na šikmé lince označeném „Konec prostoru“, který odpovídá vybranému svazku. Snímek vozidla všechny tyto skutečnosti splňuje, a proto městský úřad neměl pochybnosti, že nastavení radaru i měření proběhlo v souladu s návodem k obsluze.
11. **Žalovaný v rozhodnutí o odvolání** poukázal ke správnosti měření na to, že podstatné je, jestli měření proběhlo, což znamená, že proběhly interní testy a verifikace měření. Námitky, výpočty a fotografie žalobce nevnesly do věci důvodné pochybnosti a nevyplývá z nich, že by nemohlo být měřicí vozidlo ustaveno správně, že mimo záběr nemohly být překážky jako strom a sloupy elektrického vedení a že měření proběhlo v rozporu s návodem k obsluze. Žalovaný se ztotožnil se skutkovými a právními závěry městského úřadu.
12. Soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
13. Námitka **nepřezkoumatelnosti** napadeného rozhodnutí není opodstatněná. Podle ustálené judikatury platí, že má-li být soudní rozhodnutí přezkoumatelné, musí z něj být patrné, jaký skutkový stav vzal správní orgán za rozhodný, jak uvažoval o pro věc zásadních a podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem postupoval při posuzování rozhodných skutečností, proč považuje právní závěry účastníků řízení za nesprávné a z jakých důvodů považuje pro věc zásadní argumentaci účastníků řízení za lichou. Pokud jde o námitku nepřezkoumatelnosti v části týkající se společenské škodlivosti jednání žalobce, městský úřad odůvodnil materiální znak přestupku na straně 5 a 6 rozhodnutí o přestupku. Žalovaný odůvodnil naplnění materiální stránky přestupku na straně 6 rozhodnutí o odvolání.
14. Soud nepřisvědčil námitce o **nesprávném měření rychlosti**. Jak již podrobně popsaly správní orgány v napadeném rozhodnutí, přestupek byl zjištěn v souladu s § 3 (tj. skutkový stav byl zjištěn tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti) a § 50 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, což především znamená, že městský úřad zjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a i bez návrhu zjistil všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch žalobce. Městský úřad hodnotil podklady, zejména důkazy, podle své úvahy a přitom pečlivě přihlížel ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedl žalobce. Městský úřad nebyl návrhy žalobce vázán a provedl důkazy, které byly potřebné ke zjištění stavu věci (§ 52 správního řádu).

15. V posuzovaném případě podle oznámení přestupku a záznamu přestupku z rychloměru byla žalobci při odjezdu u domu č. p. 56 v Olšanech směrem k Bušínu změřena rychlost 82 km/h, tj. po odečtu odchylky 3 km/h rychlost 79 km/h. Na fotografii z rychloměru je vozidlo uprostřed snímku a záznam obsahuje hodnotu změřené rychlosti. V zorném poli kamery se nenacházejí žádné překážky, do objektivu kamery nesvítí slunce, ani z boku (do úhlu 45 stupňů, jak doporučuje návod k obsluze obsažený ve správním spise). Je tedy zjevné, že interní testy a verifikace měření proběhly úspěšně a snímek je hodnověrný.
16. Podle ověřovacího listu č. 172/18 byl rychloměr RAMER 10C ověřen dne 29. 8. 2018 s platností zkoušky do 28. 8. 2019. Ověřovací list byl v den spáchání přestupku 7. 1. 2019 platný. Ověřovací list je veřejnou listinou, u níž se presumuje správnost (viz rozsudek NSS č. j. 3 As 9/2013-35).
17. Podle úředního záznamu byl přestupek spáchán tak, jak je uvedeno v oznámení a výstupu z rychloměru. Radar byl nastaven podle návodu k použití a obsluhován proškolenou osobou. Součástí správního spisu je osvědčení č. 027/16 ze dne 8. 2. 2016 o tom, že pprap. R. Š. absolvovala odbornou přípravu pro obsluhu a údržbu silničních rychloměrů typu RAMER 10C a dalších, ukončenou závěrečnou zkouškou dne 8. 2. 2016. Podle osvědčení jeho platnost není časově omezena s výhradou změny zákonů či návodů k obsluze.
18. Podle výpovědi pprap. R. T. nastavení radaru prováděla pprap. Š. Ta uvedla ve své svědecké výpovědi, že nastavila radar podle návodu k obsluze. Při ústním jednání žalobce namítl, že vozidlo policistů bylo o 10 % níž, než je rovina komunikace a došlo k nežádoucí reflexi, která zkresluje výsledek měření, neboť paprsek se odráží ve větším úhlu, než je stanoveno výrobcem. Podle žalobce měření neproběhlo správně a v souladu s návodem k obsluze, protože z výpovědi svědků vyplynulo, že jejich vozidlo bylo nastaveno souběžně s komunikací, kamera byla nastavena vlevo, snímání příkopu napravo neovlivnilo výsledek. Žalobce návod k obsluze doložil. Měření znemožňovaly překážky – strom a sloup elektrického vedení, reklamní tabule a zástavba. Měřené vozidlo je ve vzdálenosti 12 m, nikoli 30 m. Žalobce uvedl, že se měřilo zprava, ale na snímku je uvedeno „Light - zleva“.
19. Soud konstatuje, že na snímku z rychloměru je však uvedeno v pravém dolním rohu „Right“, což znamená „vpravo, zprava“, což je vidět i z pozice měřeného vozidla na snímku z rychloměru. Na snímku je uvedena vzdálenost 30 m, což je v rozmezí povoleném v návodu k obsluze. Podle žalobcem doloženého návodu je dosah měření od 20 m (str. 21 a 16, č. l. 82 a 83 správního spisu). Z uvedeného vyplývá, že měření proběhlo v souladu s návodem k obsluze.
20. O věrohodnosti výpovědí zasahujících policistů soud neměl pochybnosti. V případě výpovědi policistů formuloval NSS v rozsudku ze dne 21. 1. 2016, č. j. 6 As 126/2015-42, následující myšlenku: „Policistu lze obecně považovat za nestranného a věrohodného svědka, neprokáže-li se v konkrétním případě něco jiného. Je tomu tak proto, že policista zásadně nemá na věci a jejím výsledku jakýkoli zájem, vykonává jen svoji služební povinnost, při níž je vázán závazkem, aby případný zásah do práv a svobod osob, jimž by v souvislosti s jeho činností mohla vzniknout újma, nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním zákrokem nebo úkonem. O případy, v nichž je možné pochybovat o věrohodnosti či nestrannosti policisty v pozici svědka, půjde zejména tehdy, pokud jsou ve výpovědích policistů rozpory, je-li hodnoceno jednání obtížně pozorovatelné pouhým okem, existují-li důkazy svědčící o zaujatosti policistů vůči osobě obviněného, pokud je policista hodnocen či odměňován podle toho, s jakou úspěšností se mu daří dosahovat postihu jednotlivců za přestupky, nebo v případě šikanózního postupu policistů, který spočívá v provádění přehnaně horlivé a rozsáhlé kontroly, aniž by k tomu byl rozumný důvod.“
21. V posuzovaném případě ve správním ani soudním řízení nevyšly najevo žádné konkrétní pochybnosti o věrohodnosti či nestrannosti policistů a nebyl zjištěn žádný jiný motiv než výkon služby. Nejednalo se ani o přílišnou horlivost policistů. Zasahující policisté nemohli vědět, koho zastavují pro podezření ze spáchání přestupku. Svědci byli dva, a to zaměstnanci Policie ČR.

Významné je to, že spáchání přestupku bylo automaticky zaznamenáno rychloměrem, jehož výstup potvrdily svědecké výpovědi policistů.

22. K měření rychloměrem RAMER 10C soud poukazuje na to, že měřením tímto rychloměrem se správní soudy mnohokrát zabývaly, a to včetně otázek správného ustavení rychloměru, ověření správnosti provedení měření a interpretace snímku z měření (srov. rozsudky NSS č. j. 6 As 40/2017-32, č. j. 1 As 83/2013-60 a č. j. 7 As 309/2015-51). Podle rozsudku č. j. 6 As 182/2019-38 dodržení předepsaného úhlu měření lze jednoduše ověřit průmětem kontrolní šablony (technické pomůcky výrobce rychloměru, která je součástí návodu k obsluze i příručky k vyhodnocení) do snímku měřeného vozidla, neboť tato šablona potvrzuje správnost zobrazení oblasti radarového svazku. NSS v tomto rozsudku uvedl, že při měření z pravé strany vozovky (což je projednávaný případ) by měla být převážná část vozidla na pravé straně snímku, avšak pokud tomu tak není, pro kontrolu lze použít šablonu s vyznačenou pozicí radarového svazku. V projednávané věci je oblast radarového svazku odpovídající ohniskové vzdálenosti objektivu 40 mm na snímku vyznačena, přičemž většina měřeného vozidla se v tomto svazku nachází. O správnosti měření z hlediska ustavení rychloměru tudíž není pochyb. Správné ustavení vozidla a dodržení úhlu měření lze tedy také spolehlivě ověřit ze záznamu o přestupku, který je vypracován na základě automaticky vygenerovaných hodnot (srov. rozsudek NSS č. j. 5 As 173/2015-43, č. j. 6 As 40/2017-32, bod 9, a č. j. 6 As 164/2017-39).
23. Podle návodu k obsluze, který doložil žalobce a je součástí správního spisu (strana 11 návodu, č. l. 84 správního spisu), při rušivé reflexi dojde k vícenásobnému měření vozidla a na snímcích je jen část měřeného vozidla nebo na něm není vůbec. Ze snímku z rychloměru se však podává opak, což osvědčuje správné změření a absenci nežádoucí reflexe.
24. I kdyby došlo k drobné nepřesnosti měření, při překročení nejvyšší dovolené rychlosti o 32 km/h by to nemělo na kvalifikaci přestupku vliv, protože nepřesnost by musela být větší než 12 km/h. Právě pro vyloučení drobných chyb slouží odchylka 3 km/h, kterou městský úřad od naměřené rychlosti 82 km/h již odečetl. Maximální možnou chybu plus minus 3 km/h stanoví u rychlostí do 100 km/h návod k obsluze (který žalobce doložil městskému úřadu) na straně 17 návodu a č. l. 83 správního spisu.
25. Čas přestupku zaznamenal rychloměr v 9.27.49 h, stejný čas (9.27 h, což je postačující) je uveden ve všech označeních přestupku na všech listinách ve správním spise a nejsou o něm pochybnosti. Stanovení času přestupku má význam z hlediska jednoty a totožnosti skutku tak, aby nemohl být zaměněn s jiným, což ani žalobce nenamítal.
26. Podle soudu nešlo v projednávané věci o **opomenutý důkaz**, pokud jde o návrh žalobce na **rekonstrukci měření rychlosti**. Městský úřad na straně 4 uvedl, že neshledal důvod provádět další dokazování, bylo by nadbytečné, protože skutkový stav byl prokázán dostatečně a spolehlivě. Pochybnosti vznesené žalobcem neshledal městský úřad jako důvodné a k měření se vyjádřil. Žalovaný se s těmito závěry ztotožnil (na straně 5) s ohledem na argumenty ke správnosti měření a odkázal na shora citovaný rozsudek NSS č. j. 7 As 309/2015-51 a na to, že žalobce mohl požádat o přezkoušení rychloměru podle § 11a odst. 1 zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii. Soud připomíná, že rozhodnutí městského úřadu a žalovaného tvoří jeden celek, protože jde o jedno správní řízení.
27. Lichá je námitka, že jednání žalobce nebylo společensky škodlivé, jinými slovy, že přestupku chyběl **materiální znak**.
28. Podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „ZOP“) *přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.*

29. Pokud jde o samotný materiální znak přestupku upravený v uvedeném ustanovení, chráněným zájmem zde je zejména organizace dopravy a zajištění její bezpečnosti. K naplnění materiální stránky přestupku přitom postačí i jen ohrožení chráněného zájmu.
30. V této souvislosti lze zmínit např. rozsudek NSS ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008-45, z něhož jednoznačně vyplývá, že naplnění formálních znaků skutkové podstaty přestupku bude běžně znamenat i naplnění znaku materiálního, tedy porušení nebo ohrožení určitého zájmu společnosti, resp. jen v případě přistoupení dalších významných okolností bude moci být uzavřeno, že k naplnění materiální stránky nedošlo. V daném případě však žádné takové významné okolnosti nenastaly.
31. Materiální znak u daného přestupku se posuzuje vzhledem k nejvyšší povolené rychlosti stanovené § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu pro jízdu v obci 50 km/h, nikoli k hranici zavedené kvalifikujícím znakem skutkové podstaty tohoto přestupku, tj. 70 km/h (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2012, č. j. 1 As 118/2012-23).
32. Žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci 50 km/h o 29 km/h. Tím se dopustil přestupku nikoli nejnížší kvalifikované skutkové podstaty, tj. překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci do 20 km/h podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 ZSP, ale dopustil se závažnějšího přestupku, a to překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci o více než 20 km/h a méně než 40 km/h podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 ZSP. Jde o kvalifikovanější, závažnější skutkovou podstatu, se kterou spojuje zákon o silničním provozu vyšší pokutu a následky. Jeden následek spočívá v tom, že pokud se řidič dopustí tohoto přestupku v období dvanácti po sobě jdoucích kalendářních měsíců dvakrát a vícekrát, správní orgán mu musí uložit zákaz činnosti v délce od jednoho do šesti měsíců [§ 125c odst. 6 písm. c) bod 1 ZSP]. Toho si je žalobce ostatně vědom, protože za projednávaný přestupek byl potrestán podle citovaného ustanovení (dne 9. 11. 2018 se žalobce dopustil přestupku se stejnou skutkovou podstatou, byla mu naměřena rychlost 71 km/h v obci). Druhým následkem je odečet tří bodů v bodovém hodnocení řidiče. Žalobce v projednávaném případě překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 58 %. Nešlo tedy o bagatelní, hraniční, nevýznamné, zanedbatelné překročení rychlosti. Žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci v její zastavěné a obydlené části na komunikaci s nájezdy, bez chodníků a bez středových svodidel, jak se podává z fotografií na č. l. 76 až 80 správního spisu, které doložil sám žalobce. Tyto okolnosti společenskou škodlivost přestupku zvyšují a je zde vyšší riziko střetu s ostatními účastníky silničního provozu.
33. Žalobce značně překročil nejvyšší dovolenou rychlost při jízdě v obci, na rovném přehledném úseku, uprostřed komunikace bez středových svodidel a musel si být nepochybně vědom, že nejvyšší dovolenou rychlost překračuje. V řízení nebylo zjištěno nic, co by nasvědčovalo opaku. Žalobce má řidičské oprávnění již od roku 1965, tedy téměř 55 let, proto si musel být vědom rychlostního limitu v obci, jeho značného překročení při řízení vozidla i ohrožení, které způsobuje. Úvahy správních orgánů o materiálním znaku přestupku byly v souladu se zákonem a zjištěným skutkovým stavem o hodnotě naměřené rychlosti i nejvyšší dovolené rychlosti v daném místě. Ostatně ani jednu z hodnot žalobce relevantním způsobem nerozporoval, do oznámení přestupku se dne 7. 1. 2019 vůbec nevyjádřil, jen ho podepsal a námitky začal vznášet až ve správním řízení po vydání příkazu a určení trestů včetně zákazu řízení motorových vozidel, což hodnověrnost žalobce snižuje.
34. Nutno dodat, že žalobce jízdou o rychlosti 79 km/h v obci porušil legitimní očekávání ostatních účastníků silničního provozu.
35. Na tachometru (rychloměru) ve vozidle musel žalobce vidět, jakou rychlostí jede. Žalobce jako řidič byl povinen svůj rychloměr sledovat. Podle § 3 odst. 2 zákona o silničním provozu *řídít vozidlo nebo jet na zvířeti může pouze osoba, která je dostatečně tělesně a duševně způsobilá k řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti a v potřebném rozsahu ovládá řízení vozidla nebo jízdu na zvířeti a předpisy o provozu na pozemních komunikacích*. Ostatně, podle rozsudku NSS č. j. 1 As 73/2009-78 řidič vozidla

je v zásadě odpovědný za spáchání daného přestupku i tehdy, pokud k překročení maximální povolené rychlosti dojde za situace, kdy ve vozidle nefunguje rychloměr.

36. Úvaha o tom, zda jde o čin, který není trestným činem pro nedostatek škodlivosti pro společnost, se zásadně uplatní v případech, ve kterých posuzovaný skutek z hlediska spodní hranice trestnosti neodpovídá běžně se vyskytujícím trestným činům dané skutkové podstaty (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 9. 2017, sp. zn. 11 Tdo 344/2017, www.nsoud.cz). Toto pravidlo je použitelné i v souzené přestupkové věci. Příklad žalobce odpovídá běžně se vyskytujícím obdobným případům. Rychlost 79 km/h v obydlené části obce s dovolenou nejvyšší rychlostí 50 km/h nelze rozhodně považovat za čin s nedostatkem škodlivosti pro společnost.
37. Lichá je námitka o nezákonnosti napadeného rozhodnutí z důvodu **nedodržení lhůt** ve správním řízení. Žalobce neuvedl, kterou konkrétní lhůtu má na mysli a námitka je obecná. Soud nemá ani nemůže mít povinnost domýšlet důvody žalobní námitky. Obecně lze konstatovat, že ani nedodržení zákonných lhůt pro vydání rozhodnutí nezpůsobuje nezákonnost správního rozhodnutí. Účastníci řízení mají možnost využít prostředků na ochranu proti nečinnosti (§ 80 a násl. správního řádu), což je ostatně žalobci známo, protože žádal o přijetí opatření proti nečinnosti dne 8. 1. 2020. V daném případě policie oznámila přestupek městskému úřadu dne 18. 1. 2019 a městský úřad vydal rozhodnutí o přestupku dne 17. 6. 2019. Toto rozhodnutí zrušil žalovaný dne 15. 10. 2019 a městský úřad vydal rozhodnutí o přestupku dne 9. 3. 2020. O odvolání proti tomuto rozhodnutí žalovaný rozhodl dne 18. 5. 2020.
38. Namítá-li žalobce zánik odpovědnosti za přestupek, ta zde také nebyla. Přestupek se stal dne 7. 1. 2019 a dne 8. 1. 2019 začala běžet jednoletá promlčecí doba (§ 30 ZOP). Ta byla přerušena oznámením o zahájení řízení o přestupku, jehož účinky měl příkaz ze dne 28. 1. 2019, doručený žalobci 15. 2. 2019 uplynutím desetidenní lhůty k vyzvednutí uložené zásilky. Od 16. 2. 2019 běžela nová jednoletá lhůta. Ta byla přerušena vydáním rozhodnutí městského úřadu o přestupku dne 17. 6. 2019. Dne 18. 6. 2019 začala běžet další jednoletá lhůta a vydáním rozhodnutí městského úřadu ze dne 9. 3. 2020 začala 10. 3. 2020 běžet ještě další jednoletá lhůta. V jejím rámci žalovaný vydal dne 18. 5. 2020 rozhodnutí o odvolání (doručeno zmocněnci 21. 5. 2020) a přitom do dne doručení rozhodnutí 21. 5. 2020 nepřesáhl tříletou lhůtu podle § 32 odst. 3 ZOP.
39. Soud nemohl vyhovět návrhu žalobce na **upuštění od potrestání**.
40. Podle § 78 odst. 2 s. ř. s. *rozhoduje-li soud o žalobě proti rozhodnutí, jímž správní orgán uložil trest za správní delikt, může soud, nejsou-li důvody pro zrušení rozhodnutí podle odstavce 1, ale trest byl uložen ve zjevně nepřiměřené výši, upustit od něj nebo jej snížit v mezích zákonem dovolených, lze-li takové rozhodnutí učinit na základě skutkového stavu, z něhož vyšel správní orgán, a který soud případně vlastním dokazováním v nikoli zásadních směrech doplnil, a navrhl-li takový postup žalobce v žalobě.*
41. Městský úřad uložil žalobci pokutu a zákaz činnosti podle § 125c odst. 5 a 6 zákona o silničním provozu. Podle § 125c odst. 9 věty druhé téhož zákona od uložení správního trestu podle odstavců 5 a 6 nelze v rozhodnutí o přestupku upustit. Posledně citované ustanovení tedy brání jak správnímu orgánu, tak soudu, aby upustily od uložených správních trestů, tj. pokuty a zákazu činnosti. Rozhodnutí soudu, který by v takovém případě od trestu upustil, by bylo nezákonné (srov. rozsudek NSS č. j. 8 As 87/2019-76, body 26 - 30).
42. Námitka o nezákonnosti podkladového rozhodnutí „Městského úřadu v Březové ze dne 9. 11. 2018“ je opožděná, protože byla podána po dvouměsíční lhůtě pro podání žaloby (§ 71 odst. 2 a § 72 odst. 1 s. ř. s.). Žalovaný doručil žalobci (zmocněnci) napadené rozhodnutí o odvolání dne 21. 5. 2020 a lhůta pro podání žaloby uplynula dnem 21. 7. 2020. Žalobce námitku vznesl až v podání, které předal k poštovní přepravě podle obálky dne 1. 8. 2020.
43. I kdyby námitka nebyla opožděná, soud nemohl příkaz na místě ze dne 9. 11. 2018 jako podkladové rozhodnutí v řízení o napadeném rozhodnutí zrušit, jak navrhoval žalobce (srov. rozsudek NSS č. j. 4 As 37/2005-83). Pro soud i správní orgány byl příkaz na místě

závazný. Šlo o rozhodnutí, které existovalo a mělo právní účinky. Podle správního spisu žalobce podal dne 28. 2. 2019 proti příkazu na místě podnět k přezkumnému řízení. Podle sdělení města Brezová nad Svitavou ze dne 14. 1. 2020 Krajský úřad Pardubického kraje neshledal žádné pochybení a podnět k přezkumu nebyl důvodný, protože příkaz na místě obsahoval všechny náležitosti a žalobce ho podepsal. To znamená, že žalobce s přestupkem, jeho projednáním, rozhodnutím příkazem na místě a zaplacením pokuty souhlasil a nestřežil svá práva. Tím se vzdal možnosti projednání a rozhodnutí o přestupku ve správním řízení a následného podání odvolání a žaloby (srov. usnesení NSS č. j. 1 As 21/2010-65). Žaloba proti sdělení o nezahájení přezkumného řízení je nepřipustná, protože správní orgán sdělením nezasáhl negativně do právní sféry žalobce (rozsudek NSS č. j. 7 As 55/2007-71). Pokud chtěl namítat žalobce nezákonnost měření dne 9. 11. 2018, neměl souhlasit s přestupkem a rozhodnutím o něm příkazem na místě.

44. Závěrem soud shrnuje, že žalobce nenavrhla a nepředložila žádný věrohodný důkaz, který by jeho verzi příběhu prokázal nebo mohl prokázat, ani nevnesl do zjištěného skutkového stavu důvodné pochybnosti. Měření rychlosti vozidla a jeho vyhodnocení bylo provedeno v souladu se zákony a návodem k obsluze. V postupu městského úřadu a žalovaného soud neshledal včas namítané vady a proto rozhodnutí shledal jako souladné se zákonem. Správní orgány zjistily skutkový stav v souladu se zákonem, vybraly správně právní předpisy, pod které jej subsumovaly a z toho vyvodily v souladu se zákonem celkové skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil. Proto soud žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
45. Soud rozhodl o nákladech řízení v souladu s § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, proto se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 31. prosince 2021

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně